

Inger Støjbergs tale ved maratondebat i folketingsalen

Taler

Inger Støjberg
Formand for
Danmarksdemokraterne

Dato

19. januar 2023

Sted

Folketingets talerstol,
Christiansborg

Det hører jo til sjældenhederne, at vi har to åbningsdebatter på 1 år, og den her gang er det endda også med meget kort afstand mellem dem. Jeg røber nok ikke mange hemmeligheder, hvis jeg siger, at man som ordfører, når man skal forberede sig til sådan nogle debatter som dem her, sådan lige kigger lidt i talen fra sidste år og ser, hvad der kan genbruges; vi er jo ikke anderledes end alle andre.

I Danmarksdemokraterne er det nemt, for vi mener præcis det samme, som vi gjorde den 6. oktober, da vi havde den seneste åbningsdebat. Men jeg kan jo allerede nu høre, at en del af mine ordførerkolleger har måttet starte med et relativt blankt papir, da de skulle i gang med at skrive talen til i dag, for vi lever i specielle tider. For første gang i 30 år har vi en regering hen over midten, og for første gang i 45 år har vi en regering med deltagelse af både Venstre og Socialdemokratiet. Det står nok klart for de fleste, vil jeg tro, at jeg ikke er den allerstørste fan af den her regering. Jeg er borgerlig ind til knoglerne, og jeg kan med sikkerhed sige, at jeg aldrig nogen sinde, ikke en eneste morgen, er vågnet op med ønsket om, at der sad en socialdemokrat og tilmed en stærk en af slagsen for bordenden i Statsministeriet. Men det er sådan, det er; det er der, vi er nu, og det skal vi tage bestik af.

Nu er jeg jo egentlig født som et optimistisk menneske, og jeg er sådan en, der tæller de lyse timer. Så derfor vil jeg også gerne starte med det positive, for der er helt afgjort områder, hvor Danmarksdemokraterne og regeringen kan samarbejde. For bare at nævne nogle af områderne er der styrkelsen af vort forsvar, hvis vi ellers bliver indbudt til forhandlingerne, en reform af vores jobcentre, som er både for dyre og for dårlige, en reform af vores su-system og de lange videregående uddannelser, en langsigtet plan for psykiatrien, så vi kan

få rettet op på den utilstrækkelige aftale, der jo blev hastet igennem lige før sidste valg, men også en reform af sundhedsvæsenet, der forhåbentlig kan sikre en bedre lægedækning og sikre, at det ikke er postnummeret, der afgør, hvilken behandling man får, ligesom vi sagtens kan se os selv i et samarbejde om både ældre og selvfølgelig også socialpolitikken, og selvfølgelig også en skattereform, der skal lette skatten på arbejde og gøre det mere attraktivt at gøre en ekstra indsats.

Jeg håber derfor, at regeringen vil gøre alvor af det, der står i regeringsgrundlaget, men jo også statsministerens ord fra åbningstalen, om et bredt samarbejde. Foreløbig ser det dog desværre ikke sådan ud, og meget tyder på, at den nye regering agerer meget magtfuldkomment.

Vi står i en højspændt politisk situation, hvor regeringen har foretaget en helt uhørt magtfuldkommen manøvre. Man holder alle Folketingets partier en pistol for panden og forsøger at true os til at stemme for afskaffelsen af store bededag, hvis vi ønsker adgang til forhandlingerne om et kommende forsvarsforlig. Vicestatsministeren, som forsvarsministeren vist egentlig ønsker at blive tituleret, har tilmed fremført det noget eksotiske synspunkt, at man som opposition jo gerne må anvise en alternativ finansiering, hvis bare der er flertal for den. Det er et lidt specielt matematisk krav fra en minister i en flertalsregering og lidt ærgerlige toner fra en, der jo gik til valg på at gøre op med den tidligere regerings magtfuldkommenhed.

Naturligvis kan man godt være fædrelandskærlig, selv om man ikke ønsker at afskaffe store bededag, og selvfølgelig er en afskaffelse af store bededag ikke den eneste mulige måde at finansiere et løft af forsvaret på. Det er rent spin, og det er opfundet til lejligheden, og som det også er fremgået af pressen, var det da også først til allersidst i forhandlingerne om regeringen, at forsvarsinvesteringerne og afskaffelsen af store bededag pludselig blev koblet sammen. Sjovt nok var der heller ingen af regeringspartierne, der var gået til valg på at afskaffe en helligdag. Og så må man jo altså også bare lige stilfærdigt konstatere, at der simpelt hen ikke er nogen i regeringspartierne, der vil tage æren, om man vil, for at have fået det her forslag ind i regeringsgrundlaget. Der er tilsyneladende simpelt hen ingen, der ønsker sådan ligesom at sole sig i forslagets helt store succes.

Som et ansvarligt parti, der ønsker de bedste forhold for vores mænd og kvinder i uniform, er vi selvfølgelig klar til at møde op til forhandlingerne og

medbringer også gerne et forslag til en alternativ finansiering. Det er jo netop derfor, at vi her til morgen sammen med de øvrige otte oppositionspartier har peget på de følgende forslag. Vi foreslår at benytte 1,25 mia. kr. af de frie midler fra den offentlige investeringsramme og prioritere dem til forsvaret. Og så foreslår vi at benytte 1 mia. kr. fra den vinterpakke, som Danmarksdemokraterne i øvrigt også var med til at aftale før valget, og som er overfinansieret med 1 mia. kr. Og endelig foreslår vi at finde yderligere 750 mio. kr. på saneringen af erhvervsstøtten – mere end det, regeringen lægger op til i regeringsgrundlaget.

Så nu er der jo skabt rum for forhandling, og det kræver så selvfølgelig lige, at regeringen vælger at imødekomme den samlede opposition, som har anvist det her og har afvist regeringens kryds mellem at afskaffe store bededag og at afsætte flere midler til forsvaret. Det er jo aldrig nogen sinde for sent at blive kloge og at lytte, og hvis jeg skal give regeringen et rigtig godt råd, så er det altså at kravle ned fra træet nu. Jeg har hørt Venstres politiske ordfører citere Tingets tidligere formand Erling Olsen for de kloge ord om, at det jo altså er bedre at tabe ansigt, end det er at tabe hele hovedet. Og måske skulle hr. Morten Dahlin egentlig sende de kloge ord rundt til sine kollegaer i regeringspartierne. Det lader til, at der er flere, der gerne vil høre dem.

Som jeg sagde i min indledning af talen, kommer vi til at gå konstruktivt ind i samarbejdet med den nye regering, og jeg glædede mig også over, at statsministeren i sin tale her i tirsdags rent faktisk også lagde op til at søge et bredt samarbejde her i Folketingssalen. Det vil jeg gerne kvittere for, og det vil jeg også holde regeringen op på.

Men der er altså også nogle områder, hvor vi allerede nu synes, at regeringen trækker i en helt forkert retning. Hvad angår udlændingepolitikken, synes jeg, det er bekymrende, at regeringen lægger op til at lempe på den hjemsendelsespolitik, som blev indført, da jeg var integrationsminister, og det gjorde vi jo i et meget tæt samarbejde med Dansk Folkeparti. Nu lægges der så op til at bryde med princippet om, at man altid skal sendes hjem, hvis der er sikkert i ens hjemland. Det skal så åbenbart ikke gælde længere, og det forstår vi ikke, og det er vi meget imod.

Så er der hele balancen mellem land og by, som er en hjertesag for Danmarksdemokraterne. Som en af sine første gerninger har regeringen valgt at

annullere kravet om at flytte en række velfærdsuddannelser ud i landet. Det forstår vi ganske enkelt ikke en pind af. Vi har ikke brug for færre uddannelsestilbud i de områder af landet, hvor der er lidt længere mellem husene; vi har brug for flere uddannelsestilbud. Og vi synes også, det er ærgerligt, at den ambition, som Venstre lancerede i valgkampen, om at etablere 5.000 statslige arbejdspladser uden for København, ikke har fundet vej til regeringsgrundlaget. Og så synes vi i øvrigt, det er meget underligt, at Venstre så i stedet for fremhæver det som en helt markant borgerlig sejr, at man nu kan indføre en CO2-afgift på landbruget. Det vil altså medføre, at tusindvis af arbejdspladser i landdistrikterne bliver lukket og flyttet, og det kan medføre, at flere virksomheder lukker og vi kan se butiksdød i egne af landet, der jo i den grad ellers har brug for det modsatte.

Så jeg kan godt love, at regeringen kommer til at møde kritik fra vores side om de her ting, men med det vil jeg altså også sige, at jeg ser meget frem til samarbejdet med regeringen på de områder, hvor vi rent faktisk kan samarbejde, og at jeg naturligvis også vil holde regeringen op på statsministerens ord fra åbningstalen og i øvrigt de pæne ord, som regeringen jo i hvert fald har forsøgt at sige om samarbejde. Det bliver I holdt op på, og vi vil gøre vores bedste.

Kilde

ft.dk

Kildetype

Dokumentation på online medie

Tags

Danmarksdemokraterne, Debattale, Folketingstale, Politisk tale

Relateret

Aki-Matilda Høegh-Dams tale ved maratondebat i folketingsalen
19. januar 2023

Alex Vanopslaghs tale ved maratondebat i folketingsalen
19. januar 2023

Anna Falkenberg's tale ved maratondebat i folketingsalen
19. januar 2023

Christian Rabjerg Madsens tale ved maratondebat i folketingsalen
19. januar 2023

Franciska Rosenkildes tale ved maratondebat i folketingsalen
19. januar 2023

Mai Villadsens tale ved maratondebat i folketingsalen
19. januar 2023

Martin Lidegaards tale ved maratondebat i Folketingssalen
19. januar 2023

Mette Frederiksens tale ved maratondebat i folketingsalen
19. januar 2023

Monika Rubins tale ved maratondebat i folketingsalen
19. januar 2023

Morten Dahlins tale ved maratondebat i folketingsalen
19. januar 2023

Pernille Vermund tale ved maratondebat i folketingsalen
19. januar 2023

Peter Kofods tale ved maratondebat i folketingsalen
19. januar 2023

Pia Olsen Dyhrs tale ved maratondebat i folketingsalen
19. januar 2023

Sjúrður Skaales tale ved maratondebat i folketingsalen
19. januar 2023

Søren Pape Poulsens tale ved maratondebat i folketingsalen
19. januar 2023

Aaja Chemnitz' tale ved maratondebat i folketingsalen
19. januar 2023

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/inger-stoejbergs-tale-ved-maratondebat-i-folketingssalen>